

چند کلام در باره اهداف "طراحی سوخته"!

در روزهای اخیر و بدنبال پخش برنامه رسوای "طراحی سوخته" در تلویزیون رژیم جمهوری اسلامی و دستگیری مجدد اسماعیل بخشی ، فعال کارگری ، پرده از سناریوی تبهکارانه ای برداشته شد که با کارگردانی وزارت اطلاعات جنایتکار جمهوری اسلامی علیه توده های تحت ستم و بویژه کارگران به جان آمده و به پا خاسته ما طراحی و برای نمایش به اکران عمومی فرستاده شده است.

بخش هنری اداره "سربازان گمنام امام زمان" جمهوری اسلامی در این برنامه نخ نما و رسوا ضمن سر هم بندی کردن برخی اعترافات فاقد ارزش قربانیان خویش و از جمله اسماعیل بخشی و علی نجاتی که در زیر شکنجه اخذ شده ، کوشید تا به طور اولی با نمایش در هم شکستگی قربانیان خود ، به کارگران کارد به استخوان رسیده این پیام را برساند که هر گونه اعتراض جمعی و خارج از کانالهای عقیم حکومتی برای کسب حقوق طبیعی ، برای نان و کار و آزادی ، عاقبتی جز آن چه که بر سر قربانیانش در فیلم "طراحی سوخته" آمده ، نخواهد داشت.

ثانیا کارگردانان این نمایش کوشیدند تا مبارزات برحق کارگران هفت تپه و فولاد اهواز را دسیسه ای از طرف امپریالیسم آمریکا جا بزنند و فعالین کارگری دخیل در سازماندهی اعتراضات برحق اخیر کارگران را به وابستگی به برخی از نیروهای مرتجع و جریانات آلوده و پرو امپریالیست اکثرا خارج کشوری متهم سازند. آنها با این سیاست در واقع کوشیده اند با یک تیر دو نشان بزنند. از یک طرف جنایات خود در حق زندانیان را توجیه نمایند و از طرف دیگر کوشش کنند تا جوانان به جان آمده و در جستجوی "راه" را هم به طرف آن نیروهای آلوده و پرو امپریالیست سوق دهند!

به اصطلاح مستند "طراحی سوخته" رو کردن کارت سوخته ای ست که قدمت استفاده از آن به زمان اسلاف منفور ولی برحق وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی یعنی ساواک ضد خلقی باز می گردد. زمانی که گردانندگان ساواک شاهنشاهی برخی قربانیان شکنجه شده خویش را به جلوی دوربین ها می آوردند تا با لبخند در جلوی دوربین و سپاس از راهنمایی ها و رفت های شکنجه گران ساواک ، ضمن اظهار ندامت و پشیمانی از کرده خویش یعنی مخالفت با رژیم ، از شخص اول مملکت یعنی شاه جنایتکار ، طلب عفو و بخشش کنند. طراحی سوخته ، تقلید کسالت آور همان شوهای تلویزیونی ست. البته پرده های دیگر این نمایش را جوانان آگاه و توده های مبارز ما در برنامه های تلویزیونی پخش ابراز "ندامت" برخی زندانیان در دهه ۶۰ به کارگردانی لاجوردی جلاد و بعد از آن سلسله برنامه های رسوای "هویت" نیز به یاد دارند. درست به همین خاطر است که یک روز پس از نمایش این برنامه نخ نما ، توده های مبارز در خیابانها با فریاد "شکنجه ، مستند ، دیگر اثر ندارد" جواب دندان شکنی به ادعاهای سخیف کارگردانان این سناریو داده و آشکار ساختند که با هر گونه اعتراف گیری در زیر شکنجه مخالف بوده و برای چنان برنامه هائی هیچگونه ارزشی قابل نیستند.

به رغم "طراحی سوخته" که در تلاش است تا شکنجه را از دامن وزارت اطلاعات پاک کند ، و بر خلاف نیروهائی که هنگام افشای برحق این برنامه و برنامه گذارانش ، عمدتا روی اثبات وجود شکنجه در جمهوری اسلامی متمرکز شده اند ، واقعیت این است که اصولا جلادان دست اندرکار این رژیم ابایی از اشاعه این حقیقت که شکنجه ذاتی نظام دیکتاتوری حاکم می باشد ندارند و در خیلی از موارد به خصوص در دوره های بحرانی و عروج جنبش اعتراضی ، به منظور مرعوب ساختن توده ها و جوانان مبارز ، کوشیده اند تا با تبلیغ علنی و نمایش تخت

های شلاق و چوبه های دار و پخش داستانهای مخوف شکنجه گاه های خویش ، توسل به شکنجه را به عنوان پیشه معمول خود در برخورد با مخالفان یادآوری کنند! طراحی سوخته همچنین پاسخ عملی رژیم به درخواست "مناظره" بین شکنجه شدگان با شکنجه گرانشان را به نمایش می گذارد.

امروز آنچه که جوانان آگاه و مبارز ما نباید اجازه دهند تا در زیر تبلیغات مسموم در رابطه با شکنجه دفن گردد ، این حقیقت است که هدف داستان "طراحی سوخته" نه صرفاً تطهیر شکنجه گران حاکم و تکذیب شکنجه در افکار عمومی ، بلکه انعکاس بخشی از یک برنامه حساب شده از سوی دیکتاتوری حاکم است که با احساس خطر از خیزش دوباره گرسنگان ، خود را برای یک تعرض خونین به اردوی گرسنگان و قلب تپنده آن یعنی طبقه کارگر ایران آماده می کند. چرا که مرتجعین حاکم ، در ورای این جنبش ، شبیح کمونیسم و خطر گرایش جوانان مبارز به آن را بهتر از هر نیرویی حس می کنند.

زندان ، شکنجه ، اعدام ، نابود باید گردد!

جمهوری اسلامی ، با هر جناح و دسته ، نابود باید گردد!

چریکهای فدائی خلق ایران

جمعه پنجم بهمن ۱۳۹۷ برابر با بیست و پنجم ژانویه ۲۰۱۹